

komst mellem sygekasserne og denne organisation. Da et stort antal proteser leveres af tandlæger, må, så vidt direktoratet kan se, også tandlægerne søges inddraget i overenskomstområdet om proteser.

Direktoratets standpunkt er herefter dette, at der i sygeforsikringsloven bør gives hjemmel til sygekassetilskud til tandproteser i henhold til en af socialministeren godkendt overenskomst.

Direktoratet er enig med samvirksomheden i, at der af hensyn til sygekassernes bæreevne må opstilles en prioritet for indførelse af de nye ydelser, og finder det derfor hensigtsmæssigt, om der i sygeforsikringsloven gives socialministeren bemyndigelse til efter forhandling med forretningsudvalget for sygekasserne at lade reglerne træde i kraft på et passende tidspunkt.

Med hensyn til udgifterne ved at indføre en ordning, hvorefter sygekasserne giver tilskud til tandproteser, har samvirksomheden og direktoratet oplyst, at sygekassernes tilskud, hvis det sættes til 200 kr. pr. protese, kan anslås til 40 mill. kr. årligt. Med de gældende regler for statsrefusion i sygeforsikringslovens § 37 vil den årlige udgift for staten blive ca. 10 mill. kr.

Socialministeriet kan for sit vedkommende tilslutte sig det af samvirksomheden og

direktoratet udtalte. Socialministeriet finder det principielt ønskeligt, at der gives sygekasserne adgang til på grundlag af overenskomster, der skal godkendes af socialministeriet, at yde tilskud til tandproteser med statsrefusion efter de sædvanlige regler (d. v. s. 25 pct.).

Under hensyn til, at en sådan overenskomst nødvendigvis også må omfatte de praktiserende tandteknikere, finder socialministeriet det imidlertid rettest at afvente de overvejelser, der for tiden foregår i indenrigsministeriet med hensyn til fastsættelse af regler om uddannelse af tandteknikere. Det kan i denne forbindelse anføres, at socialministeriet i december 1964 i anledning af den af tandteknikerkommissionen afgivne betænkning gav udtryk for, at man måtte finde en sådan uddannelse meget ønskelig, og at det fra indenrigsministeriet er oplyst, at der inden for en nærmere fremtid kan afventes en afklaring af disse spørgsmål.

I denne forbindelse skal man også pege på de med forslagets gennemførelse forbundne udgifter for staten, der må ses på baggrund af, at der også er ret store udgifter forbundet med de allerede stillede forslag, navnlig forslaget til forbedring af dagpengeordningen.